

РЕШЕНИЕ

№ 2267

гр. София, 21.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3678** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], чрез юрисконсулт Е. А., срещу Решение № Ж-172 от 28.02.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на дружеството са дадени следните указания: 1. В едномесечен срок от получаване на решението да извърши необходимите технически мероприятия за своя сметка, като измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателката и възстанови електрозахранването за обект, с адрес: [населено място],[жк], [улица], с клиентски № [ЕГН] и ИТН 2537576; 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Юг“ ЕАД да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата е посочено, че решението на КЕВР е незаконосъобразно. Твърди се, че е издадено извън материалната компетентност на КЕВР, както и че при издаването му не е спазена законоустановената форма. Посочено е също, че решението е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, както и в несъответствие с материалния закон и в противоречие с целта на закона. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от юрк. А., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски по приложен списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния представител юрк. Н., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя в срок писмени бележки по делото.

Заинтересованата страна - редовно призована, не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, III отделение, 36 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало във връзка с подадена жалба в КЕВР с вх. № Е-11Х-00-251/07.12.2023 г. от Е. И. Н., чрез Н. Д. М., в качеството му на пълномощник, срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

В жалбата се възразява срещу неотстранена повреда и местоположението на средството за търговско измерване (СТИ) за обект с адрес: [населено място],[жк],[улица], клиентски № [ЕГН] и измервателна точка номер (ИТН) 2537576. Твърди се, че захранването на обекта ѝ е било прекъснато на 13.08.2023 г., поради извършване на изкопни дейности от трета страна (вероятно [община] във връзка със строеж на нов водопровод). Строителните дейности на Общината, които са причинили прекъсване на електрозахранването, са извършени на разстояние между 100 и 300 метра извън границите на имота ѝ, където би следвало собствеността върху електроразпределителните съоръжения да бъде на ЕР Юг. Монтажът на нейното СТИ и на други два съседни имота е в разрез на техническите условия за захранване, описани в Разрешително за мощност № 1090/18.09.1996 г., в което е записано, че захранването с електрическа енергия се извършва чрез 3 бр. електромери, монтирани на не повече от 2 м. от входната врата. Искането на жалбоподателката е електроразпределителното дружество да премести електромерното табло на имотната граница и да възстанови електрозахранването на обекта.

От Е. Юг“ ЕАД е представено становище, според което: На 06.10.2023 г. е подадено искане за изместване на електромерно табло за обект с ИТН 2537576. След извършена проверка на място от служители на ЕР Юг е установено, че таблото е на отстояние около 250 метра от имотите, които обслужва. Това е наложено от обстоятелството, че дори и към момента за въпросната вилна зона в Ц. има създаден устройствен план, но уличната регулация все още не е приложена. От клиента е поискана допълнителна информация във връзка с подаденото искане, която тя е представила на 09.10.2023 г. На 11.10.2023 г. ЕР Юг е изпратило отговор по електронна поща, описвайки необходимите дейности за изпълнение на исканата услуга. На 02.11.2023 г. г-жа Н. е изпратила писмо до дружеството, с което е изразила несъгласие с предложения начин на действие.

В случая, електромерното табло е част от разпределителната мрежа ниско напрежение, а съгласно чл. 64 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) е и елемент от техническата инфраструктура и е изградено в имот публична общинска собственост, като допълнително е свързано с имотите на клиентите, които обслужва.

С оглед на посоченото, в случая границата на собственост са изходящите клеми на СТИ или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Всички съоръжения, находящи се след тази граница (включително прекъснатите електрически кабели, посочени като причина за прекъсване на захранването с електрическа енергия), са собственост на клиента и дейностите за поддръжка на техническата им изправност или отстраняване на аварии са негова отговорност.

Отделно от това, ЕР Юг е предложило на клиента да изпълни услуга по преместване на СТИ на електрическата енергия по-близо до имота му. Изпълнението на посочената услуга се извършва след подаване на Заявление и заплащане на цена по утвърден ценоразпис, който е приложим за всички клиенти на ЕР Юг, което няколкократно е комуникирано към клиента.

ЕР Юг счита, че няма задължение да измести електромерното табло в случая, тъй като присъединяването на обекта на клиента към електроразпределителната мрежа и съответно поставянето на електромерното табло и СТИ за първи път е извършено преди влизане в сила на действащия към момента чл. 120, ал. 1 от ЗЕ. Съгласно предоставените от клиента данни, електромерното табло, ведно с електромера, са монтирани през 1996 г., когато не е имало изискване за поставяне на електромерните табла на границата на имота на клиента и таблото е поставено в съответствие с действащата преди 1999 г. нормативна уредба. След като завареното фактическо положение на СТИ съответства на действащите към момента на монтажа му нормативни актове, неговото изместване представлява промяна на техническите условия за достъп на обекта до електроразпределителната мрежа.“

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад вх. № Е-ДК-234 от 22.02.2024 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 60 от 28.02.2024 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

С издаденото Решение № Ж-172 от 28.02.2024 г., предмет на настоящата съдебна проверка, е прието, че съществуващото положение на СТИ не отговаря на изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, както и на изискванията на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло. На „Електроразпределение Юг“ ЕАД са дадени следните задължителни указания:

1. В едномесечен срок от получаване на решението да извърши необходимите технически мероприятия за своя сметка, като измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателката и възстанови електрозахранването за обект, с адрес: [населено място],[жк], [улица], с клиентски № [ЕГН] и ИТН 2537576; 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Юг“ ЕАД да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспореното решение в цялост, с приложените по нея писмени доказателства от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал. 2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I от Наредба № 3/21. 03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал. 1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание, видно от Протокол № 60 от 28.02.2024 г. от проведеното закрито заседание на Комисията.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Съгласно лицензионните задължения на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, произтичащи от издадената му лицензия за разпределение на електрическа енергия от КЕВР, електроразпределителното дружество присъединява обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа при спазване изискванията на законодателството в областта на енергетиката, а именно Закона за енергетиката, Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и Закона за устройство на територията.

Съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Легална дефиниция на понятието "Средства за търговско измерване" се съдържа в §1, т. 58 от ДР на ЗЕ - „технически средства за измерване, които имат метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства и които се използват при продажбата на електрическа и топлинна енергия или природен газ“.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал. 5 на чл. 29 на същата наредба, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Правилно с оспореното решение е прието, че за да бъде спазено правилото на чл. 29, ал. 5, във връзка с ал. 1 от Наредба № 6, СТИ за обект с клиентски № [ЕГН] и ИТН 2537576, трябва да бъде монтирано до или на границата на имота.

Изискването на Наредба № 6, установено в чл. 29, ал. 5, за монтиране на електромерните табла до или на границата на имота на клиента, на място, определено от оператора, е императивно. В случая, СТИ за обект с адрес: [населено място],[жк],[улица], се намира на около 250 метра от границата на имота, което не се оспорва от електроразпределителното дружество, дори в даденото от него становище е посочено, че същото е установено при извършена проверка на място от служители на ЕР Юг. При тази нормативна уредба и предвид установеното, че таблото е на приблизително 250 м. от границата на имота, то поставените нормативни изисквания не са спазени. В нормативната уредба не е посочено на какво разстояние следва да бъде монтирано СТИ, когато същото се монтира до границата на имота. Съдът приема, че изразът „до границата“ следва да се тълкува в непосредствена близост или възможно най-близо до границата на имота. От електроразпределителното дружество не са представени доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на по-близко разстояние до имотната граница, отделно от това, ЕР Юг е предложило на клиента да изпълни услуга по преместване на СТИ на електрическата енергия по-близо до имота му срещу заплащане на цена по утвърден ценоразпис. Във връзка с изложеното съдът приема, че е налице несъответствие на местоположението на СТИ с императивните законови разпоредби на Наредба № 6, както и на ЗЕ. В този смисъл е и

константната съдебна практика на ВАС – Решение № 7391/05.07.2023 г. по адм. д. № 11538/2022 г., III отд. на ВАС, Решение № 12839/27.11.2024 г. по адм. д. № 2535/2024 г., III отд. на ВАС.

Възражението, направено в жалбата, че към момента на поставянето на измервателното устройство нормативната уредба не съдържа изискване СТИ да е монтирано на границата на имота на клиента, е неоснователно. Е. дружество следва да спазва изискванията, установени с приети в последствие законови разпоредби /в този смисъл Решение № 9036/2022 г. по адм. дело № 4488/2022 г. на ВАС, III отделение/. Местоположението на СТИ следва да отговаря на действащите към настоящия момент нормативни изисквания. При подадено заявление за изместване на електрическото табло на имотната граница, електроразпределителното дружество е длъжно след извършване на съответните технически анализи и в случай че констатира несъответствие на местоположението на СТИ с действащите към момента на подаване на заявлението нормативни изисквания, да предприеме действия по преместването на СТИ на границата на имота на клиента или в непосредствена близост до нея. Неотносими към спора с оглед посоченото законово изискване са доводите на жалбоподателя свързани с приложението на разпоредбите определящи границата на собствеността между оператора на мрежата и клиента.

Във връзка с едномесечния срок за изпълнение на дадените с оспореното решение указания, съдът счита, че даденият от КЕВР срок за изпълнение е разумен и не следва да се изменя. Следва да се отбележи, че за електроразпределителното дружество е предвидена възможност, съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6, само да определи мястото, където следва да бъде монтирано СТИ, т. е да избере най-оптималния в техническо отношение вариант. Законодателство е предоставило оперативна самостоятелност на енергийното дружество при преценката, относно мястото на монтажа на електромерните табла, стига същите да са до или на границата на имота.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне по присъждането им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С.-град, III отделение, 36 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-172 от 28.02.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на дружеството са дадени задължителни указания.

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица] да заплати на КЕВР сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: